

DEN AKTIVA SPRÅKCIRKELN

– tips till dig som är cirkelledare

Första träffen

Inled gärna med en enkel presentationsövning när de praktiska sakerna är avklarade. Ledaren hälsar och presenterar sig på det nya språket, skriver upp de nya orden på tavlan och låter gruppen repetera dem flera gånger. Alla hälsar på varandra och presenterar sig. Sedan kan du ta upp några uttryck för att fortsätta hälsningsdialogen t.ex. ”Hur står det till?” – ”Tack bra.” – ”Och Ni?” – ”Bra” osv.). Därefter hälsar alla på varandra igen och använder samtliga ord de nu lärt sig. Beroende på språkets svårighetsgrad kanske man också kan öva på ”Var bor du/Ni?” – ”Jag bor i ...” – ”Varifrån är du/Ni?” – ”Jag är från ...”

Om några känt sig lite spända (*Ska jag klara att lära mig det här?*) eller blyga så är stämningen i gruppen nu sannolikt på topp! Alla har fått tillfälle att använda det nya språket.

Nu kan du på svenska ta upp språkets utbredning, kanske talas det i flera länder, hur många talar det, kanske något om dess ursprung och vilka andra språk det är släkt med. Är det vanligt med dialekter? Vilka erfarenheter av språket har man i gruppen? Har man besökt landet/länderna där det talas? Varför vill man lära sig språket?

Som första uttalsövning kan du (t. ex. på en stordia eller papperskopia) presentera de inhemska namnen på länder och städer där språket talas. Eventuellt kan man först körläsa dessa namn utan att deltagarna ser dem. Öva flera gånger. Det kan vara roligt och spännande att dela ut en blindkarta över något av de länder, eller världsdelar, där språket talas, och deltagarna får sedan i smågrupper fylla i namnen. Gärna som en tävling – vilken grupp klarar flest platser?

Sedan en kort genomgång av de viktigaste

uttalsreglerna. Använd de geografiska namnen som underlag.

Nu kan du fråga: Kan ni inte redan en del ord på det nya språket? Deltagarna får sitta två och två en stund och skriva upp ord vi använder på svenska som de tror har sitt ursprung i detta språk.

Några av deltagarna är förmodligen inte nybörjare och kanske borde de fundera på att byta grupp (om det är möjligt) – men nu kan de också få tillfälle att lära de andra i gruppen några ord. Men det är viktigt att de inte dominerar, vilket skulle kunna hämma de andra (*Måste man kunna så mycket för att gå här?*). En nybörjarkurs är enbart för dem som ingenting kan. Prata gärna om hur mycket och när man läst språket tidigare. De som redan kan en del måste räkna med att det blir repetition för dem.

Efter den här träffen känner alla att de redan har fått börja prata. De känner sig också hemmastadda i gruppen och framför allt har de inte varit en passiv publik – du har lyckats aktivera och stimulera deltagarna till språkträning.

Presentera kursboken. Många som kommer till en studiecirkel är ovana vid ett språkläromedel. Gå därför nog igenom hur boken är upplagd. Finns det t.ex. styckeordlistor, alfabetiska ordlistor, grammatiksammanfattning, uttal, facit till övningar osv. Visa hur ett kapitel är upplagt.

Studietips. Gå gärna igenom några enkla inlärningsmoment. Be dem läsa dialoger och texter högt för sig själva hemma. Hur kan man ”förhöra” sig själv på nya ord. Kan det vara bra att skriva enkla meningar och nya ord, kanske i en särskild anteckningsbok. Det är oftast de enklaste tipsen som är de mest värdefulla. Återkom gärna till detta under kursens gång. Har man kanske möjlighet att träffas två och

två en gång mellan sammankomsterna för lite extra övning?

Första träffen för deltagare som inte är nybörjare

Börja med en intervju. Deltagarna formulerar frågor, som skrivs på tavlan, varefter alla kurskamrater intervjuar varandra parvis eller i små grupper. Öva att presentera en person för en annan, med lämpliga artighetsuttryck ("Trevligt att ses." – "Detsamma.").

Börja gärna med "mingel": Alla får varsitt papper med färdiga intervjufrågor. Ingen får sätta sig förrän han pratat med samtliga. Svenska är bannlyst! Detta görs alldeles i början av den första träffen, helst innan man börjat fundera på var man ska sitta. Det kan bli en avslappnad inledning på kursen!

Språkträning – några olika moment

Uttal och högläsning

För nybörjare är det särskilt viktigt med ständigt återkommande uttalsövningar. Alldeles i början är det allra bäst att inte se orden, eftersom man då gärna hämmas av bokstävernas uttal på sitt modersmål. Öva alltså först orden i kör, med hela gruppen, därefter kanske med en och en, tills alla uttalar dem helt perfekt. Ge inte efter för något "är det verkligen så noga...". Blir uttalet av nya ljud fel från början, kan det bli svårt att rätta till senare. Intonationen, satsmelodin, är lika viktig.

I stället för att deltagarna läser varsin del av en text, med alla de andra som lyssnar, är det bra att variera. Här är några förslag:

Först lyssnar man till de nya, okända glosorna som du läser upp ur ordlistan. Kanske är några så lätta att deltagaren inte behöver se dem – då kan man körläsa dessa först, med boken stängd. Sedan de andra glosorna, samtidigt som man ser dem. Låt sedan deltagarna läsa glosorna själva, högt, och kontrollera översättningen. Det är också viktigt att de inte ser texten när de hör den första gången. Antingen lyssnar man till den på

ljudbandet/CDn, eller också läser du upp texten. Eventuellt först i ett långsamt tempo och sedan i mer naturlig talhastighet. Stoppa bandet/CDn och gör paus om deltagarna tycker att tempot är för snabbt.

Tänk på att även om språket är cirkelledarens modersmål bör man använda sig av inspelat material som komplement till texterna. Deltagaren behöver vänja sig vid många olika röster. Andra gången man hör texten har man boken öppen. Redan nu kan man körläsa genom att cirkelledaren läser före eller genom att man stoppar bandet efter lagom långa avsnitt av meningarna. För att alla ska vara aktiva:

- "bikupa" – håll för öronen och läs, halvhögt, alla samtidigt!
- körläs två och två, alltså i samma hastighet
- deltagarna läser varannan mening, lyssnar på varandra och kommenterar
- den ena deltagaren stänger boken, den andre läser mening för mening som kurskamraten ska säga efter – byt roller efter några meningar
- den ena stänger boken, den andre läser mening för mening som den andre översätter – byt roller
- träna artikulation genom att var och en läser mycket tydligt och försök samtidigt att öka läshastigheten – ha ett öga på klockan, låt deltagarna ta tid på varandra!

Låt deltagarna träna, tipsa om att de kan växla arbetssätt men uppmana dem att pröva flera olika. Hela tiden går du runt i rummet och lyssnar, kommenterar, och rättar.

Uppmana deltagarna att läsa texten *högt* även hemma. Om någon tycker det blir tjatigt – påminn om hur man övar och övar skalor på pianot – ett språk är också ett övningsämne! Ingen skulle heller komma på idén att säga till fotbollstränaren eller dansläraren, att nu får det vara nog.

Gå igenom och preparera en ny text

Börja, som vi föreslog tidigare, med ordlistan. Sedan kan du gå till väga på olika sätt:

- Lyssna på ljudbandet eller på cirkelledarens uppläsning av texten. Obs! deltagarna har

stängd bok, för att träna hörförståelsen.

- Cirkelledaren ställer ett par frågor om innehållet, på svenska – besvaras på svenska – eller på det främmande språket om det inte verkar alltför svårt.
- Med boken öppen lyssnar deltagarna en gång till på cirkelledarens uppläsning eller på ljudbandet/CDn
- Här kan översättning komma in – deltagarna översätter, gruppvis, varsin del av texten, medan cirkelledaren går runt och hjälper till. Sedan redogör varje grupp för sin del av texten.
- Många deltagare föredrar att cirkelledaren noggrant går igenom texten. Grammatiken kan redan vara avklarad, så hon/han går igenom synonymer och motsatser till orden och ordbildning – ord med samma stam. Om det nya språket vore svenska så kunde det se ut så här: substantivet ”glädje” i texten ger verbet ”glädja” och adjektivet ”glad”. Hela texten behöver inte alltid prepareras och översättas, utan bara de meningar där språkens meningsbyggnad, ordföljd etc. skiljer sig åt från svenskan.
- Körläsning, mening för mening, efter cirkelledaren eller efter bandet som stoppas efter inte alltför långa intervaller.

Uppmana alltid deltagarna att fråga om det de inte förstår.

Bearbetning av text från tidigare träff (”läxa”):

Gå inte vidare med nästa kapitel innan texten känns välbekant. Kanske några i gruppen inte hunnit titta på den mellan sammankomsterna och därför är det bra att gå tillbaka till en tidigare kapiteltext. Det finns många sätt att aktivera deltagarna, här är några idéer:

- Lyssna koncentrerat, med stängd bok, på uppläsningen av texten (cirkelledarens eller ljudbandet/CDn).
- Besvara några frågor på textens innehåll, fortfarande med stängd bok.
- Med boken öppen: körläsning, efter cirkelledaren eller efter bandet/CDn.
- Läs högt i smågrupper, två eller tre.
- Frågor på texten; cirkelledaren frågar eller

deltagarna frågar varandra – använd de frågor på texten som ofta finns i boken, eller cirkelledarens muntliga eller skriftliga frågor.

- Deltagarna får själva hitta på och skriva innehållsfrågor, som de ställer till varandra.
- Om texten är en dialog: lär in dialogen, i grupper med lika många personer som i dialogen i boken. Lär in den utantill, ordagrant eller med improvisationer, och spela upp den inför gruppen! Det är tillåtet att ha en fusklapp, och den som inte vill ”spela teater” slipper.
- Förklara ord: ge halva gruppen lappar med 5-10 ord ur texten, den andra hälften en lapp med 5-10 andra ord. De sitter två och två, med olika lappar, som de inte får visa varandra. Det gäller att förklara orden på lappen, på språket, på ett sådant sätt att den andre säger det! Använd en synonym till, motsatsen till... Står det ”sedan”, säg ”en synonym till därefter”, står det ”liten”, säg ”motsatsen till stor”, står det ”affär”, säg ”där köper man” eller ”säljer”, står det ”Lissabon”, säg ”Portugals huvudstad”. Tala om att all svenska är förbjuden, även teckningar och mimande. Man ska helst bara använda ord på målspråket.
- Deltagarna ställer frågor på texten till cirkelledaren, som ibland svarar fel. Deltagarna rättar. Det blir också en bra hörförståelseträning.
- Texten delas in i avsnitt på några rader; deltagarna får i smågrupper ta hand om varsitt avsnitt och lära in det utantill. Hur? Genom att först körläsa, dvs. alla samtidigt, sedan en och en, högt; uppmana dem att då och då försöka lyfta blicken medan de läser meningarna, om och om igen. Säg till deltagarna: du är A, du är B, du är C (om de är tre i grupperna). Nu blir det tvärgrupper: alla A tillsammans, alla B etc. Nu kan de berätta för varandra om hela texten, och se varandra i ögonen under tiden, precis som vid ett vanligt samtal! Några kanske behöver en fusklapp med stödord i knät.

Fråga alltid, helst vid sammankomstens början, om något i texten är oklart och om någon vill fråga något. Deltagarna måste känna att det är självklart att en del av lektionstiden används till frågor.

Kursbokens övningar

När gör man dem bäst – hemma eller på träffen?
Diskutera och kom överens i gruppen.

Grammatik

Grammatik kan introduceras och övas t.ex. så här:

- Skriv upp på tavlan ett par meningar (ur det nya kapitlet) som illustrerar den grammatik som ska gås igenom.
- Be någon försöka översätta till svenska.
- Säg till deltagarna att fundera över ev. skillnad mellan svenska och målspråket.
- Du ger dels den ordagranna översättningen, dels den korrekta motsvarigheten på svenska.
- Öva med fler exempel, på tavlan eller stordia.
- Två och två får deltagarna olika meningar, som illustrerar ett visst grammatikmoment, att översätta till svenska. Översättningen skrivs på lappen de fått. När de är klara byter de lappar med varandra och översätter meningarna tillbaka till målspråket. Alla översättningarna diskuteras och man kan jämföra olikheterna mellan språken vad gäller meningsbyggnad, ordföljd osv.
- Be deltagarna försöka formulera regeln, som de nu redan sett illustrerad på olika vis.
- Varje grammatikmoment måste övas på många olika sätt – med ifyllnadsövningar, dialoger, översättning, meningar som deltagarna själva hittar på. Det är viktigt att de olika momenten övas vid återkommande tillfällen under terminen. Hoppa inte över kursbokens förslag till övningar.
- På ett senare stadium: be deltagarna fundera över vilka grammatikmoment som upplevts som svåra. Har flera deltagare samma problem?

Eventuellt kan de gruppvis studera grammatikmomentet i en separat grammatikbok. De kan diskutera om regeln är tydlig, om exemplen är bra. Sedan kan de översätta exemplen, hitta på egna meningar och formulera regler, för att sedan i tvärgrupper förklara för varandra. Att förklara för någon annan brukar vara lärorikt för en själv!

Bildbeskrivning

Ta vara på textbokens illustrationer och fotografier, använd dem flitigt. Vid genomgången av en ny text kan du, efter att ha gått igenom de nya glosorna, visa upp den/de bilder som hör till kapitlet, och kommentera dem, t.ex. för att introducera personer, föremål och platser. Det blir ett bra tillfälle för deltagarna att höra de nya orden, och kanske namnen. Låt gärna deltagarna repetera vad cirkelledaren säger. Då distraheras man inte av texten – man uttalar ju gärna bokstäver reflexmässigt som på sitt modersmål.

Fler idéer:

Uppmana deltagarna att använda bilderna när de läser texten hemma. Träna på prepositioner, vänster – höger, i mitten etc., adjektiv och verb som måste böjas, substantiv med rätt artikel, räkneord, listan kan göras lång. Ibland kan utfrågningen på en text baseras på bilderna, och deltagarna kan i smågrupper beskriva dem för varandra – utan att se texten.

Bilder på personer kan användas för intervjuer:

Deltagarna kan först hitta på intervjufrågor, som skrivs på tavlan, om man inte redan har sådana frågor. Den ena deltagaren tittar på bilden och identifierar sig med personen. Den som ställer frågorna brukar bli väldigt nyfiken på att se hur intervjuoffret ser ut (han får inte titta förrän frågorna är slut). På bilden kan också finnas en berömd person. Då frågar man inte efter namnet, utan intervjuaren får efter ett antal frågor börja gissa vem det är. Vykort kan användas på samma sätt, för att gissa om platser eller länder. Ibland får deltagarna ta med sig bilder, med många intressanta detaljer. I smågrupper visar de upp sina bilder för de andra, men en mycket kort stund. De ska nu försöka beskriva den ur minnet, muntligt eller skriftligt. Sedan studerar de bilden noggrant och hjälps åt att beskriva den.

För att särskilt öva prepositioner, möbler och adjektiv är det lämpligt att beskriva ett rum:

Alla ritar upp ett eget rum därhemma och beskriver det, utan att visa det, för någon annan som ritar, efter hans beskrivning. Sedan jämför man de båda rummen. Först bör man nog repetera ord för möbler.

Rörliga bilder går att använda på liknande sätt:

Välj ut ett lämpligt kort filmavsnitt på video och skruva ner ljudet. Låt deltagarna fantisera och skriva ner vad de tror händer eller sägs (ej en och en, utan minst två, det är mer inspirerande). Sedan får de se avsnittet med ljud och diskutera vilken version som var intressantast! Eller visa om möjligt en halv minut nyheter på TV från något land där språket talas; alla skriver upp den eller de glosor de lyckats uppfatta. Skriv upp dessa ord på tavlan; lyssna en eller två gånger till. Tala noga om att de inte förväntas förstå mer än något enstaka ord! Ett bra sätt att träna hörförståelsen.

Särskilt aktiverande är denna övning (men man måste nog tycka om att rita): en deltagare får en bild (foto, teckning, reklambild) och beskriver den för den som sitter bredvid, som inte alls får se den utan skall rita efter den andres tydliga och noggranna beskrivning. Den som beskriver kommenterar vad den andre ritat, t.ex. ”nej, jag sa till höger, inte till vänster – huset har bara två våningar, inte tre – hunden är mindre” etc. När de är färdiga ska de båda jämföra de båda bilderna: ”min hund är vackrare än den på originalet, pojken åker inte motorcykel, han cyklar”, etc. Sedan, eller vid nästa lektionstillfälle, får den andre rita. Aktiviteten och entusiasmen brukar märkas, högljutt! Själv klart får inte ett enda ord sägas på svenska. Cirkelledaren går runt och viskar lite glosor, eller ev. kan lexikon användas.

Skrivövningar

Många deltagare är roade av att skriva fritt. Här följer några beprövade arbetssätt:

- Skriva ett vykort eller ett mail från en verklig eller påhittad resa.
- Göra en resumé av en hörövning, av en text i läroboken eller en tidningsartikel.
- Hitta på egna meningar. Fyll tavlan med glosor från ett visst ämnesområde – deltagarna säger så många ord de kan, cirkelledaren fyller på. Deltagarna skriver sedan meningar där orden ingår.
- Dela ut en text med stora och små luckor, som ska fyllas i av deltagarna. Kräver fantasi! Det är lättare om man hjälps åt, i smågrupper.

Ev. kan förslag på glosor att fylla i finnas på samma papper.

- Hitta på ett annat slut på en historia man läst.
- Skriva en fortsättning på historien.

Cirkelledaren går runt och lyssnar och kommenterar.

Diktamen

Prova gärna vad deltagarna tycker om att ha en enkel diktamen, för att träna hörförståelsen framför allt. Med diktamen övar man också grammatik, t.ex. verbformer, adjektivböjning och mycket annat. Vanligtvis dikterar cirkelledaren, men ibland kan också deltagarna diktera för varandra, meningar som de själva väljer ut ur en aktuell text, eller texter man repeterar. Bra för hörförståelsen är också att diktera okända texter, men där de flesta orden är kända. På så sätt kan man förbereda enklare sånger och dikter, varefter deltagarna får se texten (och rätta) innan man börjar sjunga. Uppmärksamheten och koncentrationen blir total när man försöker uppfatta ord och meningar som dikteras. Ibland kan du rätta, annars är det mycket lärorikt för deltagarna att rätta sina egna eller varandras meningar. En del deltagare brukar föredra att rätta vad de själva skrivit, då ska de självklart göra det.

Att använda tidningar

Kopiera en mycket lätt artikel, eller enbart några rubriker. Lämna lite plats på kopian, för att skriva ett antal ord ur artikeln på svenska, obs. ej i kronologisk ordning. Ordens motsvarigheter har strukits under. Uppgiften blir att leta rätt på orden i artikeln, och skriva upp dem. Tidningsspråket brukar vara mycket svårt, så sedan räcker det kanske med att cirkelledaren gör en resumé av den, på svenska, eller på högre nivå på målspråket. Det är i alla fall intressant att få pröva på att titta lite i en tidning.

Leta efter olika slags annonser för nöjen, resor, restauranger, bostäder, kläder på rea osv. som kan vara ett sätt att få öva räkneord, imperativer (köp!) förutom ordförrådet. Respekten för att läsa autentisk text kan minska något.

Den som hittar något om sitt favoritämne, sport, film, musik eller vad som helst, upptäcker att det går att hanka sig fram, med hjälp av ord-bok, bara man är tillräckligt intresserad.

På högre nivå kan man dela ut olika korta artiklar utan rubrik till grupper av deltagare, låta dem göra en resumé av innehållet, på svenska eller på målspråket och hitta på en lämplig rubrik.

Sånger

Att lyssna på sånger och själv få sjunga kan upplevas som stimulerande avbrott, men man kan också lära sig en hel del.

Du kan diktera hela sången om den inte är så lång. Dela sedan ut texten och låt alla rätta innan man börjar sjunga.

- Presentera sången som en lucktext, där orden fylls i samtidigt som man lyssnar.
- Cirkelledaren skriver upp motsatser till några av orden i sången innan deltagarna lyssnar, första gången utan text. Det gäller alltså att hitta de antecknade ordens motsatser i sången.
- Om sången inte är svår; skriv upp första ordet i varje strof på tavlan. Deltagarna uppmanas att titta enbart på dessa ord, ej på hela texten, medan de sjunger. Efter ett par tre försök kan alla!
- Gör listor på ord i sången, t.ex. positiva och negativa adjektiv, verb i något tempus, ord inom ett visst ämnesområde, synonymer eller ord man tycker om för att de t.ex. är vackra.
- Berätta, muntligt eller skriftligt, om innehållet, om någon person eller händelse i sången.
- För en mer avancerad grupp: Om man har tillgång till en autentisk översättning av en sång eller en dikt: jämför de båda texterna. Vilka friheter har översättaren tagit sig? Hur skulle den ordagranna (opoetiska) översättningen ha varit?

Rollspel

Använd bokens dialoger eller tänk ut egna som deltagarna kan öva. T.ex. restaurangbesök, affär, bank, postkontor, läkarbesök, frisör, biljettköp på bio, teater, stadion eller järnvägsstation,

resebyrå, flygplats, turistbyrå, hotell, tullen, på campingen, kvarglömda effekter, polisen, boka något eller söka någon per telefon; en journalist besöker en arbetsplats; en förälder och en arg tonåring osv.

Dialogen används som mönster för att improvisera och hitta på egna och lära in rollerna utantill. Situationen känns mycket realistisk och stärker deltagarens självförtroende.

Talövning

Ge deltagarna varsin lapp med ämnet för ett kort föredrag. De får fundera några minuter och ev. slå upp några ord, och sedan tala i smågrupper, i 5 – 10 minuter. Ämne: t.ex. "Min hobby", "En person som är viktig för mig", "I söndags...", "En film jag sett", "Så tar jag mig hit till kursen", "Igår träffade jag ..." osv.

Du berättar eller läser upp en kort historia. Deltagarna berättar vidare, ur fantasin, i smågrupper. Inte en och en, utan alla mer eller mindre i mun på varandra. Till sist enas man i varje grupp om den bästa fortsättningen, och berättar för de andra.

Olika aktiviteter

Tänka på en sak:

Skriv frågor, på tavlan, t.ex. "Har du en?", "Är den av trä?", "Finns det en i det här rummet?", "Är den vanlig i Sverige?", "Är den större än den här väskan...?" Inga "eller"-frågor eftersom svaren då bara blir "ja" eller "nej".

Tänka på en person:

Skriv frågor, eller be deltagarna föreslå, om en person. Till exempel: "Är det en man/kvinna?" (obs! man kan bara fråga en sak i taget eftersom svaret bara kan vara ja eller nej!), "Är han/hon italienare?", "Känner du honom/henne?", "Är han/hon yngre än jag?", "Är han/hon berömd?", "Är han/hon trevlig?". Uppmana deltagarna att INTE börja gissa vilken sak eller person det gäller förrän de flesta av frågorna är ställda. Syftet är ju att öva ordförråd, verb, uttal, ja allt. Snabbt ska det helst gå. Se till att alla ställer frågor – ingen behöver tveka för frågorna finns ju där. Först tänker cirkelledaren på en sak/person, sedan gör man om det i smågrupper. Alla blir mycket aktiva.

Para ihop frågor och svar:

Om det är tolv personer i gruppen skriver du sex frågor på lappar med sex tillhörande svar på andra lappar. Delas ut, varefter alla ger sig ut och letar och frågar, för att hitta den med passande fråga eller svar:

”Spelar du något instrument? – ”Ja, jag spelar gitarr.”

”Vill du ha socker eller mjölk i kaffet?” – ”Bara mjölk, tack.”,

”Tack så mycket.” – ”Ingen orsak.”,

”Trevlig helg. – Tack detsamma”.

Det behöver inte vara enbart frågor och svar.

Hitta på svaret själv:

Du skriver frågor på lappar, lika många som det finns deltagare. Till exempel:

”Vilken månad tycker du bäst om? Varför?”,

”Har du några kusiner? Hur många?”, ”Vilken

är din favoriträtt?”, ”Var bodde du när du var

tio år?”, ”Vilken är den bästa film du har sett?”,

”Har du något djur?”, ”Föredrar du hund eller

katt?”, ”Är du vegetarian?”, ”När har du semester

nästa gång?”, ”Pratar du grekiska?”

Alla går runt med sina lappar och ställer samma fråga till flera personer. Motion är mycket uppiggande!

Sedan kan den som vill nämna något om vad som sagts: ”Karin har fem kusiner, Fredrik har en papegoja, Johan har semester i september.”

Jämför språk och kultur: Diskutera på svenska eller på målspråket skillnader mellan målspråkslandet och Sverige. Till exempel sättet att hälsa, användningen av du eller Ni, telefonfraser, relationer mellan generationerna, etikett vid besök i ett hem.

Berätta om Sverige/hemlandet på målspråket, om traditioner, geografi, sevärdheter, vardagslivet, skolan, arbetsliv, familjeliv, semesterfirande m.m. Det är värdefullt att klara det eftersom man alltid får frågor om sitt hemland.

Allmänt

Betona hos deltagarna vikten av att ”fördela inlärandet”, att studera språket varje dag, att använda småstunderna. Skriv orden i en glosbok

och ha den med överallt, ta upp den på bussen, i väntrummet. Täck över den svenska översättningen, gå igenom de nya orden och repetera de gamla, täck sedan över orden på svenska och översätt tillbaka. Om och om igen, flera gånger varje dag. Försök översätta texterna till svenska. Kan man sedan utan problem översätta tillbaka till det nya språket, ja, då kan man verkligen. När det gäller grammatikövningar: att man redan har fyllt i verb eller pronomen eller något annat moment och rättat betyder inte att man är ”klar”, som när man lyckats med ett korsord och slänger det. Nej, när man fyllt i en övning, då är det dags att börja repetera den! Man kan t.ex. översätta meningarna till svenska och sedan översätta dem tillbaka till språket. Och man ska läsa meningarna, helst högt och ofta.

När man börjar med ”nya läxan” är det klokt att snabbt ögna igenom några tidigare texter och se om man hunnit glömma något. Börja ofta ända från kapitel 1, det tar inte många minuter och vinsten är enorm. Har man tillgång till ljudbandet till texterna kan man lätt nöta in dem med hjälp av sin freestyle eller liknande, medan man har någon annan, praktisk sysselsättning.

Repetition och övning är lika viktigt och måste få ta lika mycket tid som att lära sig spela ett musikinstrument, eller bli bra på en idrott. Det är ett hårt jobb som kräver mycket tålamod och envishet, men som uppvägs av den stora lyckan när man en dag förstår och gör sig förstådd på det nya språket.

Efter några sammankomster kan det vara bra att göra en utvärdering, för att få reda på hur deltagarna upplever att de lär sig. Be dem att skriva två rubriker: ”Bra”, ”Kan bli bättre” och göra två listor på vad de uppskattar och vad de tycker känns mindre lärorikt. Be dem skriva spontant i slutet av en träff, det blir mest sanningenligt.

Lycka till!

Kerstin Bergstedt

medförfattare till

Hola – spanska för resan och Hola de nuevo